DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 25sten FEBRUARY, 1826. N. 8

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm Lee.

Gouvernements Secretary op Curaçao, den 21sten February 1826.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een BrievenZak zal worden opgemaakt, om naar Hellevoetsluis verzonden te worden met 's Ryks Pakket de Brak, en dat dezelve Brieven Zak op Zaturdag den 25sten dezer, des namiddags te twee ure zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 24sten February 1826

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 16 oncen voor een Reaal; konnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK GORSIRA, Tweede Klerk.

Voor de Curaçaosche Courant.

KANKER.

In een hoogduitsch tydschrift van het jaar 1824, betiteld *Westphalen en Rheinland*, vindt men het volgende, voor de lydende menschheid hoogst gewigtige berigt.

De Heer Gottl. Ferd. Hellmund, in Oldendorp by Limberg in het Pruisisch Minden, weleer militair Arts, werd op byzondere aanleiding tot nadenken gebragt over de behandeling van den opengebrokenen kanker. Nadat hem verscheidene proeven gelukt waren, en hy zyner zaak volkomen gewis was, meldde hy zulks aan de hooge Auctoriteit te Berlyn. Der provinciale Auctoriteiten werd hierop opgedragen de zaak nader te onderzoeken en daarvan berigt in te leveren. Daarop ging aan den Heer Hellmund eene uitnoodiging om voor drie maanden naar Berlyn te komen, en in het Charité hospitaal openlyke proeven zyner handelwyze te doen. Het gevolg daarvan was allergewenscht. Vele Ellendelingen werden door hem hersteld; en van een eervol getuigschrift voorzien, verliet deze welwillende, onbaatzuchtige, aanspraakloze man na eene afwezenheid van drie maanden Berlyn, en aanvaarde weder zynen post te Oldendorp. Zyne behandeling is alleen betrekkelyk tot lyders, by dewelke de kanker reeds door of opengebroken is

Zoo ver dit berigt. De vertaler en steller daarvan geeft voorts aan het Publiek te kennen onderrigt te zyn, dat de Heer A. W. Hellmund alhier van den zoo even genoemden G. F. Hellmund, dewelke zyn broeder is, berigten ontvangen heeft, die met het hierboven gestelde volmaakt overeenkomen; ook, dat gemelde A W. Hellmund zich in het bezit heeft weten te stellen van het geneesmiddel dezer vreesselyke kwaal, dat is van het recept daartoe. Dit middel wordt genoemd *Unguentum arsenic. compos. Hellmundi.* De bereiding moet door eene bekwame hand en allernaauwkeurigst geschieden, gelyk even zoo de applicatie van dit geneesmiddel eenen kundigen man vordert, indien de genezing zal welgelukken. De uitvinder en edelmoedige openbaarmaker van zulk een tot heden onbekend geneesmiddel neemt gewis eens den dank van duizenden mede in het graf, die door hem geholpen zyn, en ook by het nageslacht zal zyn naam onvergetelyk zyn.

UIT HAARLEMSCHE KOURANTEN.

s'Gravenhage, 2den Nov.—Z. E. de generaal Krayenhoff en de kolonel Verveer, welke beide van Curaçao zyn teruggekomen, bevinden zich thans in deze residentie. Naar men verzekert, heeft genoemde generaal Z. M. een belangryk rapport betreffende dat eiland aangeboden.

Parys, 18den Nov.—Men sprak in Madrid van eene nota van den pausselyken Nuntius, inhoudende, dat de Roomsche Stoel, het belang van den godsdienst steeds in het oog hebbende, meer en meer de noodzakelykheid gevoelde, om nieuwe Bisschoppen in Zuid America te benoemen, doch dat dezelve tot dus verre met dien maatregel had gedraald, in de hoop, dat Spanje of krachtdadige middelen by der hand zoude nemen, om zyn gezag daar te lande te herstellen, of zoodanige besluiten, als aan het Hof van Rome de gelegenheid zouden geven, om in de geestelyke behoeften dier volkeren te voorzien.

Frankfort, 2den Dec.—Tot dus verre vernoemt men niets stelligs van de krygsverrigtingen der Turksche vloten. Volgens de Oostenrykers bestaan dezelve uit een geraseerd linieschip, 20 fregatten, 45 brikken en schoeners, een stoomschip met 3 stukken, door Engelschen aangevoerd en bemand [welke stoomboot, volgens Engelsche berigten, de *London Engeneer* zoude zyn, in Londen voor den Bassa van Egypte aangekocht] 10 branders en 70 transportschepen, meerendeels koopvaarders onder europeesche vlaggen;—alle onder de bevelen van den kapudan Bassa, en wel verdeeld in vier eskaders, onder de bevelen van den kapudan Bey, Patrona Bey, Riala Bey, en den gouverneur van Alexandrie, schoonzoon des Onder Konings.—De Oostenrykers schatten het aantal landingstroepen op 8500 man infanterie en 900 man kavallerie. Volgens sommige honner is Mirsolongi, doch volgens de meeste Morea het oord, werwaarts deze vereenigde magt bestemd zoude zyn.

UITTREKSELS VAN ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Londen, Dec. 1.

Spanje.—Uittreksel van eenen privaten brief van Madrid, gedagteekend 17den November:—

"De nieuwe minister heeft velen van de Ultras door zyne maatregels te leur gesteld, en men heeft gronden om te hopen, dat zoo hy hierin volhardt, Spanje nog gered kan worden, van het lot dat haar dreigt; hy heeft verscheidene dekreten welke tegen de konstitutionelen, gedurende het ministerie van den Heer Zea, die naar het schynt, geen genoegzamen invloed had, om het Fanatismus tegen te gaan, afgegeven zyn, vernietigd; hy heeft aan de vreemde ambassadeurs verklaard, dat het zyn wensch is, om de belangens van de kerken en den staat, met die van de burgerlyke en Godsdienstige vryheid op een gelyken voet te zien. Echter staat alles hier en door het gantsche land ellendig. De wegen krielen met bandieten die thans hunne rooveryen onverhinderd plegen, want de vrywilligers, die hen dikwyls verslagen hebben, zyn op verscheidene plaatsen ontwapend geworden, om dat zy grootmoedig genoeg waren, om hunne wapens tegen de verdedinglooze konstitutionelen te gebruiken. De toestand van het leger is allerellendigst; desertie en muitery zyn menigvoldig. Wy vernemen van Valencia, dat het garnisoen aldaar gerevolteerd heeft, wegens gebrek aan mondbehoeften, en men heeft gelyke gevallen, van meer andere plaatsen te verwachten. Gy zult mogelyk gehoord hebben dat de oogst veel schade geleden heeft, door sprinkhanen; zoodanig was de schade, dat de Gazette een circulair van den raad van Castille behelsde, waarin middelen tegen deze vyanden aangewezen worden. Op verscheidene plaatsen hebben zy, het land dor gelaten.

Het schynt dat de nieuwe Fransche ambassadeur in gunst is, niettegenstaande, naar men zegt, dat hy de brenger is van een warm vertoog van Frankryk en van een ultimatum — Twee dagen na zyne aankomst te Madrid had hy een privaat gehoor by den koning, by welke gelegenheid hy aan hem, de inzigten van Frankryk bekend maakte, Kort hierop was het volgende in omloop gebragt onder de Spaansche grandes, als een authentiek uittreksel van de voornaamste puncten, in het Fransche ultimatum. Ik zend U hetzelve, zonder te onderstaan, om voor deszelfs geloofbaarheid intestaan; maar men spreekt hier zoo algemeen van, dat er reden is te gelooven, dat het ten minste in wezenlykheid naauwkeurig is:

"1. De dadelyke betaling van vyf en twintig millioenen franken, zynde de eerste vervaltyd van de schuld aan Frankryk, welk reeds lang verschenen is.

"2. De afkondiging van eene volle en algemeene amnestie, aan alle persoon die door de Fransche gezaghebbenden bescherming beloofd zyn.

"3. De benoeming van kommissarissen om met de kommissarissen van Zuid Amerika te onderhandelen, over de erkenning van derzelven onafhankelykheid, met de bemiddeling van Frankryk, of van eenige andere Europische kommercieele mogenheid onder goedkeuring van Frankryk, daar het door alle kommercieele mogenheden van Europa beschouwd wordt, dat een verder uitstel schadelyk aan hunne belangen zyn. Men verneemt dat de basis van deze negotiatie een liberaal douceur aan Ferdinand zal zyn.

"4. Zoodanige schikkingen in de financien van Spanje te maken, welke tot een waarborg kunnen strekken voor de schuld aan Frankryk. Wanneer dit gedaan zynde en een konstitutioneel charter worde afgekondigd, zullen de Fransche troepen uit Spanje vertrekken, maar het Fransche gouvernement zal zich door traktaat verbinden, met de tusschenkomst van Engeland en Portugal, om troepen te zenden om den koning te helpen in geval van eenige aanranding van zyn konstitutioneel gezag."

Den 24sten February 1826.

DE ondergeteekende zal op den 13den Maart aanstaande by Publieke Opveilinge doen verkoopen: een Plantagie genaamd KleinSt.Joris, gelegen in de Oost Divisie 1ste Distrikt; een Huis op Pietermaay, Wyk 1 onder No. 13, als mede eenige Slaven, Beestialen, Juwelen, Goud en Zilverwerk, Tafel en Thee Serviezen, Meubelen, Huisraad en een aantal Gedrukte Boeken, &c. &c.

GABRIEL STRIDDELS

*** GETROUWD teParamaribo den26sten February 1826 de Heer W. W. Beeldsnyder Raven met Mevrouw Dewedūwe Jacob Brink.

*** RAPHAEL D MEZA informs the Public and his Friends that he is engaged into the MatrimonialEstate with Miss GRACE DCASTRO.

Curaçao 23d February 1826.

Lÿst der sedert den 19den tot den 24sten dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

Margarita Dalima	J G S Byl de Vroe
Isabela Moron	R van de Wal Arneman
Paulina Leon	Van Woelderen
Bernard Diedenhoven	Cato Schotborgh
Ester Vda. de E. Penso	Jaimi Bolet
Abm. Jesurun Lobo	Jose Terry
Vda. Es. Jos. Belmont	Manuel Damasi de Tapia
Catryn Cardoze	Aldersina Cohen Henriquez
David Balencia	Gregorio de Yrigoyen
Maria Elizabeth Croese	Catalina AntoniaCohen
Raphael E Weiss	Juan Crus
Maria Georgy Swart	David Gomezascar
Manuel Bello	Juan Josef Jimenes
Maria M Rothe	Maria Simon
Cornelia Robert	Jos. Henriques
Entonely	Gysbertus maasWinkel
Dominga Semerel	K. Orlus
Stebana Naar	A. C. Ellis
Karel Bidon	A. Evertsz
W. Cannegieter	G. Evertsz
Leonor de Gomier	Dewed. C. W. Jutting
J van Haften	Daniel Bing
W Hencke	J. H. Jutting
S C Henriquez	Ancke Erich Aenckens
D & S C Henriquez	Adam Langeveld
W C H Halverhout	A. Barbia
J Olvers Janszen	P. C. van Straaten
Frans Lammers	C. de Sternbach
Frans Lamferkamp	P. A. Talma
H Oestermeer	Jobs. Pieta Philips
Jan Macphersen	D Gerritsen
Nieuwstraten	Willem Stoeltje
Orth.	J. van de Ende
W Schot, j. a. z.	Francisco Ant. España
L van Tille	Juan Sigeler
L van der Zyde	
J W van Ryo	

Curaçao den 24sten Februarÿ 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—FEBRUARY.

20.	golet	Anna, Bolwig	St. Thomas
	——	Caraqueño, Ramieres,	Coro
	bark	Mary, Hart,	Bonaire
21.	golet	Twee Broeders, Laclé	Aruba
	——	Aimable Lucia, Diedenhoven,	Maracaybo
	——	Encarnacion, Lanne,	Puerto Cabello
	——	Juliana, Conant,	Cuba
	brik	Henrique, Campbell,	New York
22.	golet	Anna, Vaerst,	Maracaybo
	bark	Maria, Henriquez,	Rio de la Hacha
	golet	Perseverance, Boom,	Cumarebo
23.	——	Paulina, Cornelus,	Rio de la Hacha
24.	——	Twee Vrienden, Wever,	Aruba

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

20.	golet	Dexalo, Berrend	Puerto Cabello
	brik	De Courier, Schackel,	Amsterdam
21.	golet	Yram, Capriles.	Maracaybo
24.	——	Goede Maria, Meggi,	Rio de la Hacha
	——	Caraqueño, Ramieres,	Coro
	——	Florentina, Ras,	dito
	bark	*Mary*, Hart,	St. Thomas
	——	Leon, Lampest,	dito

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 26sten February, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Zondag laatstleden zÿnde de verjaring des geboorten dags van Zÿne Koninglÿke Hoogheid Prins Willem Alexander Paul Frederik Lodewÿk, zoon van den Prins van Oranje, werd er een koninglÿk salut gedaan van het Fort Amsterdam.

Op Dingsdag kwam alhier aan Z. M.'s paket de Brak, gekommandeerd door den luitenant der Eerste Klasse N. L. Koops; en op Woensdag de Nederlandsche galjoot de Snelheid, kapitein Freiburg, met 44 dagen reis van Nieuwendiep.

Met de aankomst van deze vaartuigen vernemen wÿ, dat Z. M.'s paket brik de Zwaluwe, kommandant Ampt, op den 20sten December binnen Falmouth (Engeland) is geloopen en den 25sten dierzelfde maand, van daar weder is vertrokken. De Zwaluwe heeft gedurende de reis zeer zwaar weder gehad en is tot drie malen toe bÿna vergaan.

UIT AMSTERDAMSCHE KOURANTEN.

Rio Janeiro, den 5den Oct.—(Uit de *Etoile*) Ongetwyfeld zult gy verbaasd zyn, in het traktaat van den 29sten Augustus geene clausel te vinden, betrekkelyk de opvolging van koning Don Jan VI. Ik moet u derhalve berigten, dat er een geheim artikel bestaat, by hetwelk Zyne Keizerlyke Majesteit, voor zich en zyne opvolgers, afstand doet van de regten, welke zyne geboorte hem op Portugal geeft. Deze geheime clausel zal openbaar gemaakt worden by de aanstaande opening der kamers (welke dezelfde brief tegen den eersten December aankondigt) Zy is van het uiterste gewigt, daar zy den Infant Don Miguel tot vermoedelyken erfgenaam maakt van den troon van Portugal.

Sedert eenige dagen heerscht er eene blykbare drukte by het ministerie van buitenlandsche zaken, en de Heer de Carvalho is met yver bezig aan de zamenstelling van het diplomatieke ligchaam.

Hydra, 17den Oct.—De op den 15den Augustus hernieuwde afkondiging tegen de emigratie, is slechts de voorbode geweest van een, daarmede verband hebbend, nog gewigtiger besluit, dat, namelyk, tot invoering der conscriptie. Het is vervat in het nommer onzer *Vriend der Wet* van heden en luidt aldus:

Provisioneel Gouvernement van Griekenland.

Aangemerkt de vermeerdering der geregelde troepen het geschiktste middel is, om Grieklands onafhankelykheid te vestigen, en aangemerkt deze vermeerdering niet bewerkstelligd worden kan, dan door wettige aanwerving langs den weg van opschryving tot den krygsdienst, zoo decreteert het Wetgevend Ligchaam als volgt: 1. By weg van opschryving zal, in geheel den Griekschen staat, onder de inwoners van elke stad, vlek of dorp, een man van de honderd zielen geligt worden; de ouderdom van den soldaat wordt van 18 tot 30 jaren bepaald. 2. In plaatsen waar het getal der inwoners niet verscheidene volle honderden uitmaakt, zal de laatste breuk, byaldien zy meer dan 50 zielen uitmaakt, voor een vol honderdtal gerekend worden en eenen soldaat leveren; van eene breuk beneden de 50 zielen zal geen man geligt worden. 3. De ligting zal geschieden by wys eener loting, waaraan alle de inwoners, van 18 tot 30 jaren onderworpen zullen zyn; niemand hoegenaamd zal van dezelve uitgezonderd wezen, ten ware hy zich door eenen ander, den vereischten ouderdom hebbenden en door het lot niet aan de opschryving onderworpen, doe vervangen. 4. Van de opschryving zyn uitgezonderd eenige zoons en zoodanige persoonen welke, door bewezen ligchaams gebrek, voor den dienst ongeschikt zyn. 5. Over het getal der opgeschrevene soldaten, in elke provincie, zal jaarlyks, by loting, een derde aftreden en door een nieuw derde vervangen worden, zoodat, in den loop van drie jaren, de geheele geregelde magt vernieuwd zal zyn. 6. Nogtans zal de aftreding vrywillig wezen en zy, die in dienst willen blyven zullen zeer gaarne aangenomen worden. 7. De officieren verbinden zich, drie jaren te dienen en zyn aan de vernieuwing by derden niet onderworpen. Willen zy, na drie jarigen dienst, aftreden, zoo behouden zy hunnen krygsrang en een derde van hun traktement. 8. De tegenwoordige wet zal in het bulletin der wetten geplaatst en ter algemeene kennis gebragt worden.

Napoli, den 22sten September 1825.

Van de Kust der Middellandsche Zee, den 16den Nov.—Verscheidene Italiaansche en Fransche uit de Levant komende scheep kapiteins hebben de tyding medegebragt, dat de Kapitan Pacha zyn doel eindelyk bereikt en den Onderkoning van Egypte bewogen heeft om zyne gansche vloot, onder bevel van den Turkschen groot admiraal, en dien ten gevolge ter beschikking des Sultans te stellen. Langen tyd had Mehemet Ali geaarzeld om aan dit verlangen, hetwelk hem herhaalde malen uit Konstantinopel werd herinnerd, te voldoen. Derhalve is de Egyptische vloot ook niet, gelyk men eerst voornemens was, in onderscheidene divisiën, maar op eenmaal en met al de naar Morea bestemde troepen derwaarts onder zeil gegaan. De sedert eenigen tyd by Bodrun voor anker liggende Turksche scheeps divisie heeft zich terstond met de groote vloot vereenigd. De Kapitan Pacha had den toestand dezer schepen eerst onderzocht, en was tot dat einde voor eenige dagen van Alexandrië naar Bodrun vertrokken, doch was nog vóór het vertrek der vloot weder in, eerstgenoemde haven te rug gekomen. Mehemet Ali was by het uitzeilen der vloot, gelyk te voren by de inscheping der troepen, tegenwoordig. Men verzekert dat de kapitan Pacha hem verzocht had de vloot op zyn admiraalschip een eind weegs te vergezellen, welk aanbod de Onder koning uit ligt te begrypen redenen van de hand heeft gewezen. Z. H. wilde nog eenigen tyd te Alexandrië verwylen, en aldaar berigten omtrent de aankomst der vloot en de landing der troepen op Morea afwachten, alvorens naar Kairo te rug te keeren. Alle Grieksche oorlogschepen hadden zich uit den omtrek der Egyptische kust en het eiland Rhodus verwyderd, en hadden koers gezet naar Morea. Naar men verneemt bevond zich de Vereenigde Grieksche vloot nu laatstelyk in de nabyheid van het eiland Cerigo. De Turksch Egyptische was op de hoogte van Kandia verschenen, zonder den vyand te ontmoeten, en de kapitan Pacha wilde onverwyld naar Morea voortzeilen. Van zyne komst in de nabyheid des schiereilands of van eene reeds bewerkstelligde landing der troepen aldaar melden de ontvangene berigten nog niets. Ook wisten de aangekomene scheeps kapiteins niets dienaangaande.

Haarlem, 18den Nov.—De uitnoodiging van de *centrale commissie* ten behoeve der Grieken in 'sGravenhage heeft ten gevolge gehad, dat zich reeds speciale commissien, ter bevordering van derzelver loffelyk oogmerk, in Leyden, Arnhem, Thiel, Deventer, Groningen en elders hebben vereenigd. Naar men verneemt, heeft zich ook hier ter stede tot dat einde eene speciale commissie gevestigd, welke zich eerlang aan hare stadgenooten zal bekend maken.

Marseille, 21sten Nov.—Het committé ten behoeve der Grieken, hier te lande gevestigd, heeft op nieuw de liefdadigheid der Franschen trachten aan te sporen. Het ontveinst niet, dat de ongelukkige verdeeldheden onder gezegde natie ten gevolge hebben gehad, dat van de Britsche gelden niet al dat nut is getrokken, hetwelk dezelve had kunnen te weeg brengen, doch dat penningen, voor het aankoopen van krygsbehoeften en het uitrusten van geregelde troepen, welker aantal, twee maanden geleden, reeds 1500 man moet bedragen hebben, gedurende den winter wel besteed wordende, voor den aanstaanden veldtogt de heilzaamste uitkomsten kunnen opleveren.

Weenen, 23sten Nov.—Den 21sten des namiddags is Z. H. hertog Karel Eugenius van Lottharingen, aan eenen aanval van beroerte, in zyn paleis alhier overleden. Deze prins, den 25sten September 1751 geboren, was de laatste mannelyke telg uit het doorluchtig huis van Lottharinzen en een naast bloedverwant des keizers. Ook heeft Z. M. eenen hofrouw van drie dagen bevolen.

Brussel, 23sten Nov.—Volgens berigten uit Spanje, moet in de provincie Alcaria nog veel gisting onder de voorstanders van Bessières heerschen. Ook op andere plaatsen heerscht onrust, doch nergens schynt het erger toe te gaan dan in het koningryk Valencia. Aldaar zwerven drieërlei gewapende benden door het land. *Fernandisten, Carlisten* en *Constitutionelen*, brengen weerkerig elkanders aanhangers, zonder genade, om hals en plunderen beurtelings alles wat het niet met hen houdt.

Parys, 25sten Nov.—Den 3den dezer heeft zich in het woud van Calenhoven, arrondissement van Thionville een zonderling luchtverschynsel vertoond. Een voerman, tusschen 6 en 7 ure des avonds het woud doorrydende, werd overvallen door eenen hevigen orkaan, vermengd met donder; eensklaps scheen het bosch geheel in vuur, dit duurde ruim een kwartier. De verschrikte paarden slaan neder, en een derzelve, tuig en strengen brekende, rent naar het dorp; sommige dorpelingen erkennen hetzelve, vreezen dat den voerman iets overgekomen is en ylen om hem op te sporen, het woud genakende, ontwaren zy eenen brandenden wolk, welke den horizon van het noorden naar het zuiden doortrok, en hierop volgde een verschrikkelyk donker. De voerman, hun geroep beantwoordende, werd eindelyk door hen gevonden, maar zoodanig door schrik bevangen, dat hy zich eerst na vele zorgen in staat bevonden heeft van het hem gebeurde verslag te doen.

Behalve de zoon van den beroemden Canaris, bevinden zich nog twee andere jonge Grieken binnen deze hoofdstad, te weten de zoon van den admiraal Apostoli, van Ipsara, en de zoon van Tsamados, welke voor Navarino is gesneuveld.—De beide laatste zyn door een fransch zee officier overgebragt.

Den 26sten Nov.—Uit Kadix schryft men dat het fregat la Sabine aldaar uit Manille aangekomen, de tyding heeft aangebragt, dat de oorlogsbrik de Achilles welke aanvankelyk het voorbeeld niet had willen volgen der schepen Saint Francois d' Assises en la Constance, toen dezelve zich aan de Mexicanen overgeven, later van besluit veranderd is en zich in de haven van Valparaiso aan die van Chili is gaan aanbieden. De kommandant Faria en sommige andere officieren, welke zich niet mede wilden overgeven, zyn in volle zee op een koopvaardyschip overgestoken.

Den 28sten Nov.—De viering van het tegenwoordige heilige Jubeljaar heeft aanleiding gegeven tot de ontdekking eener gruwelyke misdaad, welke anderszins welligt voor altyd bedekt gebleven, en tot de redding van het ongelukkig slagtoffer, hetwelk anderszins vermoedelyk voor dezelve bezweken zoude zyn; zie hier hoe de Etoile deze gebeurtenis verhaalt. Een jong meisje in de stad Assisi, door het afsterven harer moeder erfgename van een aanzienlyk fortuin geworden, zag zich ten huwelyk aangezocht, toen haar vader, beducht van door dit huwelyk het vruchtgebruik en beheer harer goederen te zullen moeten afstaan, voornam haar te doen verdwynen. In dit verfoeyelyk ontwerp bygestaan door eenen metselaar en eenen knecht, bragt hy haar naar zeker buitengoed en sloot haar op in een verborgen vertrek, van hetwelk hy de deur liet toemetselen, slechts eene opening sparende, door welke haar dagelyks eenig voedsel door den medepligtigen knecht werd toegereikt; op deze wyze heeft dit rampzalig offer der geldzucht tien volle jaren gesleten. By de nadering van het heilige jaar heeft de wroeging het hart des booswichts overmeesterd, hy zelf heeft zyne misdaad aan het geregt aangegeven. De eerste zorg der overigheid is geweest, het ongelukkig offer ter hulp te snellen; de eerste woorden, door het meisje by hare bevryding geuit, zyn geweest: O doet mynen Vader toch geen kwaad.

Den 29sten Nov.—Men beweert, zegt de *Etoile*, dat de Spaansche geestelykheid, ten einde aan de dringendste behoeften van den staat te hulp te komen, eene som van 25 millioenen realen aan het Spaansche gouvernement heeft aangeboden.

Den 1sten Dec.—De hof courant van Madrid zegt, dat de Heer Zea tot ambassadeur by het hof van Saxe is benoemd en dat de Hertog ☛ l' Infantado, welke voor de geestelykheid niet

schynt te hebben willen wyken, insgelyks aan den Koning eens som van vier millioen realen heeft aangeboden.

Volgens berigten van het laatste van October, liep in de Banda Oriental het gerucht, dat Bolivar zich, volgens sommigen tot Keizer van Peru, volgens anderen tot Keizer van Zuid Amerika wilde doen verklaren.

Den 2den Dec.—Byaldien men het *Journal des Debats* gelooven mag, is de taal, door de Consultatieve Junta te Madrid gevoerd geenszins eene op zich zelve staande poging, maar verbindt zich aan eenen anderen stap, door de gezanten der meeste groote mogendheden by het Spaansche gouvernement gedaan. Het aangehaalde blad behelst het volgende, als den zakelyken, schoon niet letterlyken inhoud van eene der ingeleverde nota's, welke het zegt den 31sten October gedagteekend te zyn.

"De ondergeteekende ziet zich gedwongen, om aan het gouvernement van Z. Kath. M. den onaangenamen indruk te berigten, welken zyn doorluchtige meester ondervinden zal door de verwydering van den Ridder Zea Bermudez van het bestuur der zaken, aangemerkt Z. Keiz. M. denzelven volkomenlyk kent en doorslaande bewyzen ontvangen heeft van de liefde, welke hy den koning van Spanje toedraagt. Den Heer Zea Bermudez aan het hoofd der zaken ziende, was Z. Keiz. M. gerust, omdat deszelfs tegenwoordigheid alleen reeds hem toereikende borg was voor eenen wyzen gang derzelve, gerigt naar goede beginselen. Z. Keiz. M. wil niet gelooven dat de verwydering van den Heer Zea Bermudez verandering konne toebrengen in de beginselen van regering, welke Z. Kath. M. tot grondslag genomen heeft; nogtans wenscht Z. Keiz. M. te weten, of zyne vermoedens gegrond zyn, en de ondergeteekende is gemagtigd, om aan den Heer Hertog de l'Infantado te vragen, of de verandering van den Heer Zea er eene moet aanbrengen in de beginselen, door Z. Kath. M. gemeenschappelyk met deszelfs bondgenooten aangenomen."

Het *Journal* verzekert voorts, dat de nota's der overige mogendheden van het Heilig Verbond in denzelfden zin gesteld waren. In die van den Pausselyken nontius bevond zich tevens de verklaring, ten aanzien van de behoeften der overzeesche kerk, van welke onlangs gesproken is. De Heer Frederik Lamb, gevolmagtigde van Engeland, had zich met deze aanvrage der overige gezanten niet alleen geenszins vereenigd, maar ook dezelve uitdrukkelyk afgekeurd.

Eenige dagen vroeger had het *Journal des Debats* den inhoud medegedeeld van het antwoord, hetwelk men verzekerde dat door den Hertog op deze nota's gegeven was; het verklaarde, onder betuiging van verbazing en droefheid over hetgeen eene kwaadspellende uitlegging van eenen wyzen en voorzigtigen maatregel genoemd werd, dat er geene verandering van stelsel noch van betrekkingen met Spanjes hooge bondgenooten bedoeld werd, onder bywoeging dat de Koning beter dan iemand in staat is om te beoordeelen, wat Spanjes belangen en ongelukken van deszelfs regering vorderen.

Het schynt intusschen (volgens het *Journal*) dat de verandering in het Spaansche ministerie nog eene andere reden gehad heeft, dan den stryd der inwendige partyen. Men zegt, dat er, terstond na s'konings terugkomst uit Kadix, eene overeenkomst met de vreemde mogendheden gesloten en in dezelve bepaald is, dat, wanneer het gebleken zou zyn, dat Spanje deszelfs koloniën niet door de magt der wapenen kon onderwerpen, het alsdan de hand zou bieden tot diplomatische overeenkomsten met die gewesten. De bewerkstelliging van dit laatste was den Heer Zea opgedragen geworden, en men wil, dat het is, om het tot stand komen eener zulke schikking te verhinderen, dat gemelde minister van het roer van staat verwyderd is geworden.

Amsterdam, *2den Dec.*—Met Octrooi van Z. M. den Koning der Nederlanden, enz. enz. enz. verleend aan R. W. *Urling*, te Amsterdam, voor eene verbetering in de fabrykatie der *Styfsel*, om alle Goederen eene alles overtreffende witheid te doen bekomen, en na het lang liggen dezelve helderheid voortdurend te doen behouden. Deze *Styfsel* munt uit boven alle andere in spaarzaamheid, daar men slechts een half pond noodig heeft, tegen een Pond ordinaire, en is zoodanig vloeibaar, dat dezelve de Goederen nooit grof doet worden, of zich aan de Strykyzers vastzet, is ook ten hoogsten verkieslyk voor Verzendingen, in bezuiniging van vracht; daar een Pond de kracht van twee ordinaire bevat, en behoudt zyne schitterende witheid in alle luchtstreken.

Thursday last being the anniversary of the immortal Hero G. Washington, it was celebrated by the Americans in this port, with the display of flags and the firing of salutes from the Charleston and Dispatch.

FROM ENGLISH PAPERS.

London, Jan 6.

The ex king of Sweden.—The following curious statement appears in *Gallignani's Messenger*:—"Extract of a private letter of the 25th instant, from Mentz:—The public attention is at this moment powerfully excited by the disappearance of col. Gustafson (ex king of Sweden), whom it was customary to see almost daily within our walls. His hotel is situated at Cassel, a parish comprehended within the fortifications of Mentz. His attendants assert that he went to his son, who resides at Carlsrhue with his mother, and that from thence they both departed for Russia. Well informed persons say that Gustavus was very intimate with prince Constantine, and kept up a regular correspondence with him."

(Extract of a private letter.)

Augsburgh, Dec 29.—The emperor Alexander had time before he died to write a letter with his own hand to his brother the grand duke Constantine, containing various explanations respecting his last will. It is said that this is the letter which the grand duke Michael has taken in person to St. Petersburgh, to deliver it to the empress mother, as well as a letter from Constantine himself. We are extremely impatient for the publication of the contents of these letters.

The journey to the Crimea made the Emperor Alexander acquainted with the little real progress that has been made by the new colonies and the other establishments formed by his orders. The vexation which this circumstance caused him, and his extreme activity in investigating the obstacles to the civilization of the Crimea, had placed the Emperor in a state of mind which contributed to aid the progress of his disorder.

The funds have experienced great fluctuations at Frankfort and Vienna. It was said that prince Metternich was extremely uneasy at receiving no communication from the new Emperor Constantine; that that prince was gone to Bessarabia to inspect the Army of the South, and that that army had entreated him to march to the aid of the Greeks—a measure to which he is supposed to be well inclined. These apprehensions have been in some measure allayed by the news which has been circulated with emphasis, that Constantine had written to the Emperor of Austria, "that he would follow in every respect the last will of Alexander I." But these vague assurances, which at the beginning of a reign would be only mere forms of etiquette, have not even been given since the news of the abdication of this Prince was circulated; but it is asked whether he has not reserved for himself, or for the Grand Duke Michael, the throne of Poland. All is uncertainty and agitation.

Dec. 16.

[From the *Journal des Debats* of Monday.]

Alexandria, Oct. 15.—(Extract from a letter written by a French officer.)—Mehemet Ali who now gives himself the title of Alexander and Napoleon II., intends, after he has subdued the Morea, to pay a visit to the Franks, beginning with the dominions of the Pope. Meantime the troops assembled to be embarked on board the Turkish and Egyptian fleets, amount to 4000 men badly equipped and ill disciplined.—The cavalry as it is called, is wholly without order, and if the Greeks had 6,000 disciplined troops, Ibrahim could not hold out in the Peloponnesus for two months.

[From the *Journal de Paris*.]

Madrid, Dec. 1.—The Consultative Junta has transmitted to the council of ministers a plan for dividing Spain in a regular manner—viz as France is divided, into departments; which would have the advantage of destroying the spirit of separation of the provinces, which frequently is a great hindrance to the operations of government. His majesty has ordered this project of the Junta to be laid before the marquis de Almenara, for his opinion; and it is known that he entirely agrees on this point with the Junta.

Buenos Ayres.—The following was the latest intelligence received from the Banda Oriental:

"*Banda Oriental.*—On the 22d September lieut. colonel D. Manuel Oribi informed general Lavalleja that the enemy was preparing to march out in two divisions, one under Veritas Manuel, of 800 cavalry and 400 infantry, and the other of 1,500 men under general Lecor.

"It appears, from official communications, that on the 24th September, at day break, D. Fructuoso Ribera, with 250 men, took the Rincon de las Gallinas, where the enemy had a considerable number of horses, with a small guard, which was put to the sword, except those who escaped on board the ships of war. At eight o'clock all the horses were in our power, and at the same hour news was brought that the imperial colonel Geronimo Gonzales Jardin, was advancing with at least 700 men. General Ribera collecting all his men, waited for the enemy half a league from the Rio Negro; the moment they appeared, they were attacked and completely routed and pursued above four leagues. They left on the field more than one hundred killed, including above 16 officers, and colonel Jose Luis Mena Barreto, and above 300 prisoners. The remainder of the enemy's forces fled into mountains, and many stragglers were picked up till six in the morning of the 25th. Not above 100 men escaped on horseback. We took a considerable quantity of arms and ammunitions.

"General Abreu occupied Mercedes with 600 men, but without horses, to undertake any thing. The whole bank of the Uruguay is free to Misiones."

Dec. 14.

The French paper of Sunday, which arrived last night, contain no news of importance. By a letter from Madrid, it would appear that the Spanish government has some suspicion of the loyalty of the priests and monks, and has prohibited their stay in the capital without the authority of their superiors.

[From the *Etoile* of Dec. 11.]

It is generally affirmed, that measures taken with regard to the Jews at Rome will be extended to all those in the States of the Church, and that they will be every where obliged to reside exclusively in a particular quarter. Travelling Jews will not be exempt from this measure. It appears that a certain number of Jews of the higher class, are going to quit Rome, Pisaro, Ancona, &c. to settle elsewhere.

Dec 2.

Spain.—Extract of a private letter from Madrid, dated November 17 1825:—"The new Minister has disappointed many of the Ultras by his measures, and there is ground for hope, that if he continues as he began, Spain may yet be rescued from the fate which menaced her. He has annulled many of the decrees against the Constitutionalists which were passed during the Ministry of M. Zea; who, it seems, had not sufficient influence to contend against the fanatics; and has declared to the Foreign Ambassadors that he desires to see the interests of the Church and State identified with those of Civil and Religious Liberty. Every thing here, however, and throughout the country, is in the most wretched state. The roads are covered with banditti, who now carry on their depredations in safety, the volunteers by whom they were frequently routed having been in most places deprived of their arms, which they were too prone to use against the defenceless Constitutionalists. The condition of the army is desperate—desertion and rebellion are very common. We hear from Valencia, that the garrison of that place has revolted, from the want of food, and similar events are to be expected in many other places. You have, perhaps, heard that the crops have been much injured by locusts; so extensive was the calamity, that the Gazette contained a Circular from the Council of Castile, pointing out the means to be adopted against these enemies. In many places they have made the face of the country barren. The new French Ambassador appears to be rather in favour, notwithstanding that he is said to be the bearer of a warm remonstrance from France, and indeed of an ultimatum. Two days after his arrival at Madrid, he had a private audience of the King, at which he explained to him the views of France. Immediately afterwards the following was circulated among the Spanish Grandees as an authentic abstract of the principal points in the French ultimatum. I send it to you without undertaking to vouch for its authenticity, but it is so generally talked of here, that there is reason to believe that, in essence at least, it is correct.

"1. The immediate payment of twenty five millions of francs, the first instalment of the debt due to France, and already considerably over due.

"2. The publication of a full and entire amnesty to all persons who were promised protection by the French Authorities.

"3. The appointment of Commissioners to treat with Commissioners from South America, on the subject of the recognition of its independence, under the mediation of France, or of any other European Commercial Power, to be approved of by France, it being considered by all the Commercial Powers of Europe, that a further delay must be inimical to their interests. It is understood that the basis of this negociation would be a liberal douceur to Ferdinand.

"4. Such an arrangement of the finances of Spain, as would present a guarantee of the debt due to France. This being done, and a constitutional charter promulgated, the French troops to be withdrawn, but the French government to bind itself by treaty, with the concurrence of England and Portugal, to send troops to assist the king in the event of any attack upon his constitutional authority."

There is a great deal of discussion here, about the Vigo Bay scheme, for recovering the galleons that were sunk in the reign of Philip V. An extraordinary courier arrived here last week, with intelligence, that some of the ships had been discovered entire but buried up to the gang ways in mud, so that it will not be an easy matter to raise them; but as it is proposed to work slowly by means of the diving bell, the treasure may be got out if it be true, as reported, that they are whole. It is however, a question here, whether much, if not all, of the treasure was not removed before the vessels were sunk. It is true, indeed, that there is no record of this sort in the Spanish treasury, and the ministers declare the contrary; but as Ferdinand has all to gain by the experiment, and nothing to lose, it is not likely that he would be candid enough to state any doubts which he might feel on the subject.

December 1.

The Duke of Kent packet arrived yesterday from Lisbon, with a mail to the 20th ult. On the 15th, the Government published the *Brazilian* Treaty, and this was followed by the illuminations and festivities ordered by Proclamation; but it was evident, from the sullen manner in which the mandate was obeyed, and the conversations held from the moment the document, in its original form, made its appearance, that the people were dissatisfied and disappointed in their expectations. These feelings are, in fact, anticipated by some of the Portuguese writers in London, who have not withheld them from the public. We do not mean to say that the enlightened Portuguese object to the Brazilians being free and independent, although there are many, no doubt, who would be glad to see the old harvest again ripe for them; but they are piqued at the manner and terms in which the Treaty of Independence has been negociated.—They conceive they have been outwitted, and are particularly galled that no Portuguese has been employed in the transaction, a circumstance that most assuredly appeared astonishing to every one. As, however, we conceive it but fair and proper that the sentiments of all parties on important topics, more particularly those in which we ourselves are con-

cerned, should be heard and known, we have translated the following passage from a Portuguese periodical work that made its first appearance on the 1st ultimo, filled with pleasantry and point, and called the *Correio Interceptado*, or Intercepted Postbag, premising that the language here made use of is that of a Portuguese who accidentally meets a Brazilian and a Frenchman, in no less awful a place than the English burying ground in Lisbon, where nothing but cypresses and tombstones are to be seen. We are the more induced to make this extract, as the sentiments strongly coincided with those expressed in the Lisbon letters received yesterday. After some preliminary and explanatory conversation necessary to introduce three strangers to each other, who give their opinions one after the other, the Portuguese opens a printed paper, and addresses himself to his companions in the following words:

"Behold here, Gentlemen, the object of my reflections—the cause of the mourning I now wear, and possibly of those pangs which will accompany me to the grave. This is styled a Treaty made between the Emperor of Brazil and the King of Portugal, on 29th August in this year, signed by one Englishman, three Brazilians, and not one single Portuguese. It is therein stipulated, that his Most Faithful Majesty acknowledges Brazil in the rank of an Independent Empire, and transfers the Sovereignty thereof to his Son [Art. 1]. The Emperor, in compensation, consents that his Father shall be called Emperor [Art. 2]. They then agree that the merchandise of both nations shall pay 15 per cent. import duties [Art. 10]. The other articles essentially amount to nothing, as they are confined to indemnities for injuries previously and mutually caused.

"What a shameful Convention, my friends, is this! The king cedes a sovereignty he does not hold, and for this cession accepts an empty title, that amounts to nothing more than a name, which is even ridiculous, according to European diplomacy, and cannot be amalgamated with his own title of king. He will be an Emperor without an empire—and he will be the first and last Emperor, if such a Convention is of any avail. What, therefore did they wish to do by this Convention? To flatter the king, by telling him that he should be an Emperor, that he should be on friendly terms with his Son, as long as he lived, and after his death, that it did not signify what happened—that the Portuguese having a king who was also emperor of that nation, which dismembered itself from them, continued to retain the shadow of that power to which the right of conquest and colonization had accustomed them, and that they would be fascinated by duties of fifteen per Cent. being imposed on Brazilian merchandize, at a time when others were paying upwards of thirty. To a thinking mind, how shameful, how base, must not this appear? I do not wish to say, let the Brazilians be enslaved; I do not object to the acknowledgment of their independence; that was always my way of thinking Brazil having once tasted that same freedom which we ourselves enjoyed during two years, deserved to be enslaved if, at two thousand leagues from old Europe, filled with resources as she is, and possessing many yet untouched by the plough or the pickaxe, she had not risked even her existence for her independence. When, however, she came to treat of this with Portugal, did Portugal not contain a single Portuguese who could carry over the powers of his king? To confide this power to a foreigner is not this to deliver ourselves up to their will and distrust the natives? Was not this the moment for cementing the reciprocal felicity of both nations, in the most durable manner possible? What is a Brazilian but the son, grand son, or great grandson of a Portuguese? Both, consequently, are of the same blood, and the law that regulates both is the same. And can the legitimacy, inheritance, representation, relationship, and nationality of both be thus severed without any guarantee? Oh, my uncle, my nephew, my cousin, or my grandson, whether by the father or mother's side, and born in Brazil, by this act of independence, this national separation, the mere declaration of this fact, those rights are severed which the existing laws of both countries had secured to you, and nothing to the contrary was stipulated. Family rights are more important than at first sight would appear.—What I say as regards subjects, affords a more positive argument as regards the succession to the throne. In what calamities have not those involved Portugal who advised the king to be silent on the succession of the kingdom? Either this was casual, or it was premeditated. If casual, will it be possible to ratify the Treaty without clearing up a point of such moment? Who does not know that the death of a king is always a crisis in a state? If premeditated, it is then evident, that all this Treaty, this independence, this acknowledgment, this title of Emperor, is all a parade, and amounts to no more than one of those stratagems on which governments usually lay their hands, to call away the attention of the common people, and flatter them for the moment.

"I do not wish that the Brazilians should purchase, at the vile price of money, the right of freedom, which nature has gratuitously bestowed on them, and which no one has the right to sell, because no one can allege dominion over them; but I could have wished, when the King and the Emperor thus dispose of Brazilians and Portuguese, that they should have stipulated what was for the advantage of both—that their agricultural and manufactured products should have been exchanged with such advantage, that they should have been like exchanges between families, and not sales at public auction—that both nations should have been for others models, by which they might have regulated the words of Treaties, *Nation more or less favoured*. This has been the result of the mediation of foreigners, of which they have availed themselves, as naturally might be expected. Since 1810, the 15 per Cent. duties were always favourites of the British. . . . . .

But I don't wish to tire your patience, Gentlemen. I shall deplore as long as I live, with my countrymen, that Portugal has lost this opportunity of maintaining her existence, a few years longer. The chance has passed by and will not return. After a consumption, nothing now remains to her but death. Although a nation, she will experience the fate of those beings who once breathed, and of whom now nothing is known but by these stones which record their names. On Cape Saint Vincent's, and on the extreme of Minho, pillars will be raised, and on them inscribed—*Here was once Portugal!*"

Translated for the Courant.

MESSAGE

Of the Vice President of Colombia to the Congress of 1826.

Fellow Citizens of the Senate,
and of the House of Representatives,

Having fulfilled your legislative functions in the first constitutional period of the Republic, you now behold before you, a wide field for the display of your wisdom and patriotism in behalf of the Colombian world. The soft reign of internal tranquillity, which happily pervades our shores and the progress of our foreign relations, open to your views the most cheering prospect for improving the administration and perfecting the laws, from which the prosperity and happiness of Colombia most necessarily flow. Away from the noise of war, and impressed with the sentiments of public opinion and of your own experience, you are in this present session to consolidate the fabric of liberty, reared on such immense and dear bought sacrifices. The fundamental law makes it an incumbent duty on me to assist you in your toils with my knowledge of practical administration: this duty so coonsonnant to the dictates of my heart shall be fulfilled.

The Spanish government, still insensible at the impotence of its arms in the contest in which it perseveres against America—and deaf to the suggestions of impartial and experienced monarchs gives not the slightest indication of abandoning its hostile projects against the Republic. The Colombian government in observing a conduct highly worthy of the cause which it defends, has redoubled its energies, to force Spain to an honourable reconciliation, at the same time that the successes of our arms and the march of the Republic, irrevocably proclaimed the ratification of our independence.—From the documents which I will lay before you, you will see the interest which several among the powers of Europe and America have taken in our behalf, in their correspondence with the cabinet of Madrid. You will also perceive the measures thereto adopted by the Executive, going hand in hand with the character and dignity of the cause and principles of the Colombian people. It cannot but be disagreeable to have to do with a government so obstinate: the Executive is, however, by no means discouraged, by the obstacles which seem to obstruct the way toward a negotiation for peace. I will eagerly set forth my endeavors to obtain this boon; but should we not succeed in our hopes to attain a sincere reconciliation worthy of Colombia, we have more than ample means to carry on the struggle with the same honor and success, as we have been doing for these last 15 years.

Our relations with the American governments, and particularly with the United Mexican States, and those of Peru, have so consolidated themselves, as to ensure a perpetual and sincere peace. The plenipotentiaries of the new American States, are now assembling at Panama, for the purpose of ratifying in the most solemn manner, our common resolution to support and defend our national independence and liberty, against the encroachments of our enemies. This assembly, the offspring of the most undaunted resolution to preserve the sacrifices of the American people and of the most ardent wishes of the Colombian government and its Liberator towards an everlasting peace and friendship between all the belligerent confederates, is in my estimation, the consummation of the guarantees of our independence. I have taken the necessary precaution to make known in Europe, the intrinsic object of the said assembly on the Isthmus, in order to do away any disadvantageous impression, which it may be calculated to create among some of the cabinets, through the insidious insinuations of our enemy; but particularly so, from the magnitude of the project itself, which we have so happily realised.

The Peruvian Republic has recovered her political existence—an achievement due to the sword and wisdom of our Liberator President, whose noble efforts have been duly supported by the patriotism of the Peruvian nation and by the constancy and intrepidity of the warriors for Liberty. The Spanish hosts who held the whole of that vast country in awe, were vanquished at Ayacucho, and from that glorious day until that which closed the eyes of the hostile chief who occupied Potosi, the united armies of Colombia and Peru, under the immediate command of an able and fortunate Colombian Leader, attracted under their banners a series of successes, innumerable and prosperous. By these brilliant events, Upper Peru, the cradle of American freedom has assumed the political rank to which it was entitled, erecting itself into an independent state; amid the transports of their enthusiasm and gratitude, the people of that young nation have called their Republic, Bolivar, consecrating in this manner, to the very consummation of future ages, the illustrious name of the Liberator of Colombia. I cannot sufficiently express, the sentiments of joy and gratitude, with which government was filled, at the homages bestowed on the Liberator, on the Colombian general and his army, by the Congress of Peru, the assembly of Chiquisaca, the cities and the citizens:—all. A diputation of the Representatives of Peru is to wait on the Congress, and their object is chiefly to tender you a testimony of their regard for the part taken by the Colombian Republic in behalf of the liberty of their country, and in despite of vulgar prejudices: I hope you will join with me in feeling of the liveliest satisfaction, at beholding an undertaking which seemed to involve our own destinies, so happily achieved. A part of the auxiliary army, marches back towards its native soil, leaving the remainder in Peru at the disposal of that government, to guard the deliberations of the people, and watch their internal tranquillity, as long as circumstances may require, and we can dispense with the services of those troops. To fulfil the engagements we have contracted with the United Mexican States, I have disposed of a part of our forces, in the manner that will be opportunely explained to you. The common cause of America, interested in this measure, will thereby experience a vital gain, and not a spot in the new world will exist, through which the Colombian Republic has not marched its armies, to exterminate their ancient foes and carry peace and friendship to their brothers. We have no motive of complaint against the Brazilian government. I have hitherto deferred opening negotiations which are considered necessary, for the settlement of boundaries, until having positive knowledge that the Colombian envoy is duly admitted in that court with the formalities prescribed by the laws of nations. Foreign prints speak of dissentions having arisen between the emperor and the Buenos Ayrean government, on account of the Banda Oriental. I am, however, devoid of any official intelligence on this score

The treaty of peace, amity, navigation and commerce entered into with the United States of America, has been ratified by the president, and our relations with them, subsist on the most friendly and gratifying footing. The convention that was to have operated against the African Slave trade, has not been ratified owing to certain doubts which have arisen in the American Senate, whereof the secretary for foreign affairs, will lay the particulars before you.

Our treaty of peace and amity with the government of H. B. Majesty, approved by you in the last session, must be equally ratified. From this spot the political and commercial relations between this Republic and Great Britain, will be established on a basis permanent and beneficial to both parties and to the American cause. After having signed that treaty, I admitted in his capacity, the charge d'affaires of H. B. M. residing in this capital. The commercial agents abide in our sea ports; and in the manner I announced to you in my former Message, are permitted to exercise their functions; the cause which led to the proceeding of government in this respect, not having as yet ceased. Our consuls and commercial agents to the United Kingdom of Great Britain and Ireland, shall be seasonably dispatched to the ports which shall be deemed most interesting to our commercial relations.

The Executive has interposed all its energy with the government of H. M. C. M. to obtain an explicit avowal in behalf of the Republic. To enter into various explanations and to exhibit in its proper light the rule of our conduct, with an object to clear up certain points, which were looked upon unfavorably, appeared to be a preliminary measure, towards the attainment of our wishes and success—it is to this end, that I authorised in due form a secret agent, whose labor has answered our expectation: his communications on this subject shall be laid entire before you, and I have no doubt but Congress will approve the circumspection observed in the fulfillment of this mission, under circumstances sufficiently embarrassing—and will applaud the firmness with which we have supported the system proclaimed by the people of Colombia. I have no reason to cast aside the hope, that the French government, biassed by the national opinion, will at last acknowledge our sovereignty in imitation of the other Great Powers, and come forward to establish friendly and advantageous relations between the two nations.

Our relations with the apostolic see, subsist, as hitherto, under an indefinite character—for reasons not difficult to explain. Circumstances of a very peculiar nature, have led me to conduct this affair with extreme caution, trusting on the development of the events which must at last produce a favorable result to the stability of public order, the laws created by Congress in behalf of religion and eclesiastical discipline have been forwarded to the roman see, and you may rest assured, that whenever it may be required, government will support with dignity and perseverance, the rights of the Colombian people.

(To be continued.)